

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCÙ.

Foi'a acésta ese tota Marti sér'a,
- dar prenumeratiunile se primescu
in tóte dilele.

Pretinu pentru Ostrunguri'a: pre anu
8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fi. pre unu tri-
luni 2 fi. éra pentru Strainetate:
pre anu 10 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 5 fi.
pre unu triluni 2 fi. 50 cr. in v. a.
Unu exemplarina costa 15 cr.

Tóte siodieniele sì banii de prenu-
meratiune sunt de a se tramite la
Redactiunea diriginte a diurnalului:

Insertiunile se príimesc cu 7 cr. de
linia, sì 30 cr. tace timbrale.

Comedii unguresci,

scrise in cantece romaneschi.

Stau pre locu sì me gandescu,
Sì pururea planuescu,
Cautu o cale de scapare,
Fia cale, ori carare;
Dar' in dar' a mea gandire:
Ne-apropiemu de perire,
Sì nu-e vorba de scapare,
Cà-ci reulu e de totu mare
Ici in tiér'a ungurésca
Sub domni'a cea turcésca.

I.

Ómenii de la domnia
Emuléza in prostia,
Kerkápoly planuesce
Duoi cu duoi totu inmultiesce,
Sì elu vre restulu sà fia
De duoi ori duoi càte-o mia, —
O problema dñavolésca,
Tiér'a ca s'o pacalésca.

Sì-apoi candu in diet'a tieriei
Vine intrebarea darei,
Déca vre-unu omu de-omenia
Spune cà 'n ce seracă
Traescu popórele tóte,
Kerkápoly 'ndata scôte
Unu proiectu siodu de bugetu,
Sì graesce grosu d'in peptu:

„Am problema 'ncantatória,
Pentru noi fericitoría,
De-mi succede-a-o resolvá:
Tiér'a eu o voiu scapá! . . .
D'in duoi ori duoi cum sà fia
Restulu curatú de o mia?
Atunci: Vivat Ungari'a!
Pentru noi va fi glori'a!! ?“ .

Sì-atunci cét'a tamaiéta
Sta cu gur'a sa cascata,
Crerii li se facu in apa
Sì cu-o gura ei indata
Striga: Eljen! ! ne'ncetatu.
(Ati vediu tu planu minunatu? !)
Pop'a Elek sta pre pace
Pone tota cét'a tace, —
Atunci elu d'in réspotere
De la dieta cuventu cere,
Sì-acelu cuventu a sunatu:
Eljen! — lucru minunatu! !

Siandricu Voinicu.

Corespondintie.

I.

— Tandala extra Pacala. —

Dulcissime frate Pacala!

Siedeam in présm'a cetati Buheloru, pre unu délu in fa-
cerea sôrelui, sì sucindu pre mîstetie, meditam: de unde mi-ar
dá norocul unu stipendiu? sà potu merge la astronomia, sì
invetiun' vrugtori'a d'in stele sì cometii; — candu audu trim-
bitiandu post'a pre drumulub de sub délu, — mi apucu clabe-
tiulu in mana sì alo! pe ripa in diosu, candu mi-parea, cà
nu fugi tare, me mai dam sà de a dur'a; deci éca-ta-me hop!
ca unu granatiru inaintea postei.

Postasiru, pretenu de cruce, pricepù ce voescu; stete
locuhui sì fore sà intrebu, mi-intinde in mana unu papiru pa-
turosu sì pictorusu. Eu mai mortu, cà e bancuta de o sută de
zgloți, nu mai sporescu vorbe, ci bagu papirulub in buzunariu,
sì multiumindu-i mi-ian adio, stringendu-lu de mana, cătu 'lu-
trecura lacrimele.

Apoi voiosu, cà am potori, me luai fluerandu la Beiu-
sîu, sà me doftorescu la „Köpincze”, cà me cam doreá capulu.
Candu ajungu la ospetaria, acolo pretenii cei veterani, ca ba-
tuti cu maulu, voiau sà seracésca pre Szönyi de beuturi, unii
se risipian in jocu, ca Priculiciu dá pre vaca, cătu cuge-
tai, cà plesnesce indata: me punu la ordine aprope de usia si-

mi facu pontulu, poftindu unu portionu de „gujás”, apoi la vinu pre intrecute, pone mi-parea, că vedu totu stele pre podele. Vine vremea de platitul, scotu papirulu falosu să vedu de căta valoare e; brr. . . . dracel éca nrulu 40. ex 1872. d'in „Gur'a-Satului”. Ce să facu acum'a? Me tragu incetisioru pr'ntre ómeni catra usă, apoi, să fi vediutu, candu pusei petiorulu pre pragu, cumu o spregai, ca unu spiritusun nalu-cosu, abia me oprii in délu la cimiteriu, unde perdeamn noi tempulu cu fizic'a, matematic'a sî grecia, candu eram studinti in Beiusu; me pusei la hodina pre unu porsiouru de fenu, despaturu hirlapulu, cetescu . . . . intorcu pre cea-l-alta pagina, me surprindu candu vedu epistol'a ta deschisa adresata mie; cetescu, cetescu . . . . apoi, să scii frate, că am risu de patien'a ta, pone me durea stomachulu.

Ausulta acum'a cumu am pricostitu-o eu.

Scii bine, eu sum gymnasticusun mare sî renumitul, d'in acestu simplu punctu de vedere, temendum-me să nu intru in iernea fore postu, să totu postescu, me decisei a me insinuă la direcția gimnasiale, ca, pentru o platutia bunisibra, să invetiștui studintii la artea mea, la ce altu-cum sunt sî deobligati. Me ducu. Candu sum la usă a directiei, audu in launtru unu fremetu de vorbe: „Eu nu vreau să sciu că sum respondietoriu pentru banii societatii; de o luna totu facu pe computul darei de ratiocinu, inse **ex nihilo nihil fit**. Voiu dechiară in fațea lumei, că Pacala sî Tandala sî-au comparatu opinci pre banii societatii.“ Dupa aceea sună altu glasul mai mosiesc:

„Nu e altu mediu-locu a astupă gurile blastematiilor ce ne timbréza atât de reu înaintea lumei, decât să dâmu prescuri pe ei la baserica, să tienem pe ei postulu Precestei indereptu, apoi: videbunt illi: a Deo erit poena super eos, qui maximam ingratitudinem monstrant versus superiores suos; judecă-i-va pe ei tribunalulu cerescu.“ In intru erau dlu direginte sî Draxinu.

Me cuprinse o frica mare, eram dubiu să intru in launtru. Me sufletește bine să cugetandu, că dôra nu me voru cunoște, mi cercu noroculu, să sciendu regul'a, me aruncu ingenunchi la petioarele dului direginte; dar ce să vedi: candu voicum să-i sarutu man'a! me apucă de o urechia, Draxinu de alt'a, apoi erumpu in strigare uriasă pe hetesiu:

„Ioni! Ioni! vina cu maciuc'a! am prinsu becheriulu celu catanosu, care vre a ne ucide moralicesc!“ Avui norocu in isteteme, că isbii pe umulu de unu pariete pe cela-l-altu de altulu, apoi dau să esu afara. In usă me impedeceai in Ioni, dadui să eu elu la o parte, să eu ast'a o tulii d'in Beiusu, grabindu a-ti-o comunică să tie pone e calda.*)

Alu teu frate:

Spinusun, 30. oct. 1872.

Tandala. m. p.

II

Scrisorile lui Pacala catra Tandala,

Frate de cruce!

De candu am haladuitu in bikesigu să eu becșiletyu pr'in tiér'a mamaligariloru (care eu altu nume mai nemesisesc se numește sf'a a tocanariloru,) unde intre altele mi succese, spre celu mai mare bîszkesigu alu nostru, a alege, in loculu colui, care se lapedă de noi, pre multu hiresfulu să tudostulu **Ba(r)ta-lu**, care acum ugyan, că ne cōsa, — imi par că-su mai viganu, să nu me mai ducu pe la tērguri, ei totu numai la marturii, nu mai beu vinarsu, ei numai horinca, nu mancu smentana, ei numai grosioru, să nevăstă nu-mi mai face mamaliga, ei totu numai tocana. Pe securu — ca multi altii — éra pe securu — me stramutai să eu eu totulu, in cătu abie me cunoseu eu pre mine, intocmai ca deputatulu Naseudeniloru — pre Muresianu. Ei, ce să faci — astu-feliu e lumea, cauta să te faci — unguru. — Destulu să ti bogatu atât'a, că eu, ca unu nou cive ungu-

*) Ca nu eamnu-va respectivii să se pré arda eu ea, să astu-feliu să mi péra sperant'a catra poicarea lor, — o publicamu acum' dupa ce să mai recită.

rescu de falca romanescă, (ca membrii societatii „Major Péter“,) am trecutu pr'in multe metamorfoze, pana ce me facui cea ce sum, să atate am mai pasită să am vediutu, in cătu, ca să ti-le potu enară tōte, să recere mai multu tempu, decât, ce va trece pana la darea de séma a Directiunei Asociatiunei d'in Aradu. — Deci te multumesce să tu eu pucinu, ca cutare poetasuu picatu, atât de la alegatia, cătu să de la vladică, — să te multumesce cu pucinu, dicu, ca secretariulu-secretariu alu unui vladicu inca in potere, — nu cum va s'o patiesci să tu, ca cutare anteluptatoriu pe la congresu, său ca cei ce facu baserica romanescă in *Dev'a*. . . . .

Sperand deci a te afă modestu, ca pre Lauranu, me voiu nisui a-ti impartesă unele d'in nenumeratele mele patienii patriotice, ca să mai scii să tu, ce se intempla in astă mare lume culta-ungurésca. —

Reservandu-mi dreptulu a-ti scrie de alta data, despre cumu mi petrecui pr'in mai multe parti — ale Daciei lui Pist'a, — me marginescu a-ti scrie numai despre alegerea nou-lui metropolitu in Sibiu, de unde neci eu nu potui lipsi, intocmai ca dlu Babesiu să . . . . că-ci fara noi, neci că s'ar să potutu face cea ce s'a facutu, — să pr'in urmare nou alesulu numai noă pote, să trebue, să ni naughtiumescă, că s'a alesu. —

Sosindu demanéti'a la Sibiu, intre cantace să hori, nu me neci oprii pâna la „Imperatulu Romanu“ ca fostulu cive alu seu. —

De candu mam'a m'a facutu, nu am vediutu atât'a popi invetiați, să atât'i carturari era invetiați, adunati intr'o gramada; dar scie naib'a, intre acesti multi parinti santi să carturari rari, vai multi mai erau slabii, nu de trupu — ci cumu-va de capu să petioare, că vai multi mai vediui legandu-se — slabiti d'in petioare. —

Pe semne numai astu-feliu potu să trebue să se aléga metropolitii. — Ah! ce bine ar fi, să alegem in tota lun'a metropolitul, — că-ci de locu m'asă face crismariu.

Ti-potu intipui, frate, ce lucruri minunate se mai intemplara aici, — asî de minunate, incătu neci nu potu să ti-le spunu, — nu, că-ci acele nu se potu spune. — Intăte a fostu ordine scii, ca pe atia, insufleștre ne mai pomeneita, cumu să nu? că ajungendu deputatii la Sibiu a dôu'a di să sciura cui vorndă votulu, — că-ci vedi, convictiunile nu se cocu pana in Sibiu.

Dupa multa beutura, dispute, svadi să promisiuni, in fine sosi să diu'a alegerei. Eu să cu Babesia eram siguri că vomu fi alesii . . . . — numai un'a ni-a stricatu, că nu s'au alesu doi metropoliti de o data, ci numai unul, să astu felu manastirile perdura pre multi să multe. —

Pacalitul atât de multu să nimicuit in planurile să ilusiu-nile mele atât de tare, mi-propusei, că să nu mai fiu neci serbu, neci némtiu, neci mecedonu, neci nimicu, ci numai romanu, că de n'oiu potè fi astu-feliu alesu său denumitul de vladicu său metropolitu, celu pucinu m'oru alege bireu in satu, să eu totu voi fi *conducatoriu*. —

Am picatut dara să eu să Babesiu d'in metropolia, — să acum acceptănumi să i-ai tu spre sciintia, — dar nu face nimicu, lasă că va mai să alegere, candu apoi ni-a succede mai bine. —

Totu ce me supera e, că nu potui face gâlcéva mai multa să n'am săpe randie, ca fostulu protopopu alu Brasloveeniloru.

Despre cele-lalte — cătu de eurendu, să pana atunci'a remanu

alu teu frate de cruce:

Pacala.

Meditatiune.

Dómne, Dómne! cumu trecu vremile, să cumu se mai intorce rót'a vremei, apoi cumu să intorcu să ómenii dupa rót'a vremei. — Dóra pentru acea să facu a une-ori lucruri cu capulu in diosu? că-ci precum e omulu, asî e și lucrulu. — Éca acușe e anulu, de candu a murită să Ianculu, seraculu. Ianculu, carele o data erá domnulu domnilor, pen-

tru-că a luptat pentru tronu, pentru imperatulu, pentru dinasti'a acestui'a, pentru natiunea si baseric'a sa. Si cumu se schimba vremile!

A morit parazitu de cei ce i-a magulit o data; — dar' totu-si nu l'a lasatu nati'a, serac'a, că-ci chiaru pe vremea alegerei de episcopu la Aradu va fi anulu, decandu a serbatu nati'a, serac'a, parastase peste parastase pentru iubitulu seu fiu. Si cumu se mai schimba vremile! chiaru pe acea vreme, adeca candu tienea nati'a aceste parastase, séu si mai bine: adeca chiaru pe vremea alegerei de vladica la Aradu va fi anulu, de candu s'a tienutu si la Orade, in baseric'a greco-orientala romana, unu parastasu pentru Damjanics si pentru cei 12 ortaci ai lui, generari magiari la 1848. — 1849. parte apoi spendiurati, parte impuscati la Aradu, — cari au luptat contr'a tronului, contr'a bunului nostru imperatu, contr'a natiunei sale si contr'a basericiei greco-orientali.

Velf'a la acestu parastasu a fostu éra-si unu vicariu episcopescu romanu gr: or: de la Orade; — sciti care vicariu? acel'a cu programul de la Chisineu, ce se incepea cu: „Kedves Janikám!“ si finia cu „anim'a mi-e la stang'a, éra mintea mi-e la drépt'a!“ acel'a care a fostu inspectoriu scolariu a guvernului ung. pre carele apoi mai tardi l'amu pusu noi, cu votulu nostru celu greco-orientalu romanescu, de presiedinte la Orade. — Dómine, cumu se schimba vremile! — Óre noi cei ce l'amu pusu pe Dlui de presiedinte la consistoriulu celu d'in Orade, si noi, cari amu serbatu parastasulu pentru Iancu, nu l'amu potè alege pre Dlui si de vladica la Aradu?. — că-ci chiaru pe vremea alegerei va fi anulu, de candu serbaramu si noi parastasulu lui Iancu, si Domni'a-lui parastasulu lui Damjanics et consortes. —

Dómine, Dómine! cumu se schimba vremile! !*)

Pipirigu.

O reflectare.

Moldován Gergely in „Alföld“ se plange, că diurnalistic'a romana peste totu pe toti acei'a, cari nu consentu cu interesele nationali romane, i inferéza de tradatori de natiune si renegati; dara elu unulu, nu crede, că toti romanii de acést'a parere n'ar fi sclintiti de ereri:

Bine, dar să audim ce ne povestesc Stanu patitulu despre unu casu analogu:

Dice, adeca, că elu in caletori'a sa s'a dusu să-si cerceteze pre unu amicu alu seu in cas'a nebuniloru, pre care aflandu-lu d'in conversare, că chiaru mintea nu i-ar fi lipsindu, lu-ntréba cu mirare: cumu de elu se afla in cas'a nebuniloru? Amiculu seu pusu sub paza i respunde că: elu in mai multe ronduri a afirmatu, cumu-că tota lumea e nebuna! éra lumea i-a respunsu că elu e nebunu! si asiè remanendu singuru, a fostu datu de catra majoritate in cas'a nebuniloru!

Ce cugeti óre, prietene Moldovane, natiunea, care si-da spresiunea sentimentelor sale pr'in diurnalistic'a romana, merita a fi deportata in cas'a nebuniloru, séu DTa, care pentru propagarea intielegiunii DTale, nu te priimesce nici celu mai moderatul diurnal romanescu, ci te astii silitu a te téri candu la unulu candu la altu diurnalungo-jidovescu? !

Sfredelusü.

*) Ba eu dico: să-lu punemu vladica! Dómine, ba tare se schimba vremile! !

Catiti'a.

TAND'A SI MAND'A

T. Auditu-ai frate Mando, că unu óre care *Pogány József* (Stoltz) a luat-o la sanetós'a cu 80,000 fi. d'intr'o banca?

M. No, da cum nu, apoi de acesti patrihoti magiari sunt dejà fórté multi.

T. Da, da, ast'a si io o intielegu, dara aceea nu intielegu, că de ce se pune intre parintese Stoltz, candu elu e numai *Pogány*?

M. Sormane Tanda! da nu scii tu, că ungurulu candu óre care jidovu ungurisatu face vre o fapta stralucita, chiaru si in strainetate, atunci ar fi fostu „*hazánk fia Pogány*;“ éra candu face unu furtu, atunci i pune si numele originale, ca să scie lumea, că nu unu fiu d'in natiunea nobile alui Arpád a furat, ci unulu d'in cea alui Izrael, adeca unu renegatu.

T. Aha, acu intielegu!

T. In urm'a urmeloru te voi upotè vedè si pre tine omu asiediatu.

M. Ce, dora scii vr'unu postu bunu pentru mine.

T. Chiaru pentru tine.

M. Apoi e brandia, numai tu nu-ti stricá renumele, recomandandu-me, că-ci mi scii naravulu; ci lasa pre altii să me recomende. — Scii tu bine, că eu sum unu cal-ificatu d'in tieri straine, mi place să si beu bine si ca absolutu de bursensiafturi, mi placu noptile si diorile cam sgomotose, si ca democratul să me facu pretenu si cu tiganii, cu unu cuventu, am calitatii eminente. —

T. Chiaru astu-feliu se receru acolo; dar ca să fi omu de plinu, ar fi bine să-ti iai de socia pre vr'o svabóica — si-apoi toté oru fi in ordine.

M. Ei bine, va fi pe voi'a ta, deci acum să-audu, unde e acelu postu?

T. La preparandia de statu d'in Dev'a. —

M. De bucuria mane me imbetu! . . . .

T. Scii tu pentru ce se dice că voiesce Tribunalul reg. d'in Oradea-mare a nemici testamentulu eppului Iosifu Pappp-Szilágyi?

M. De siguru, pentru ca să aibe papistasii mai multi bani, că-su sormani seraci.

T. Nu. Ci să nu se mance si banii acesti'a, ca ceialalti bani natiunali. . . . .

T. Cetitu-ai, că renumitulu Rózsa Sándor, generalul unguriloru d'in 1848, petrece de unu tempu in Ghirl'a?

M. Óre pentru ce?

T. Pentru că nu peste multu are să capete unu dominiu mare in Ardélu si titlulu de grofu.

T. Scii cine va fi episcopu in Orade?

M. Schönbach!

T. Ba.

M. Atunci de-abuna séma Ioni-Leben.

T. Ei si cumu ai inghicitu!

T. Ho, ho, frate Mando!

M. Ce-e mai, ce e?

T. Te intrebu, ce mai face lucratorulu de lemnui Georgiu Mateiu d'in Lipov'a, — scii tu cel'a, care face turnuri la basericu?

M. Dar ce me mai intrebui? — face d'in capu.

T. Si pentru ce?

M. Ti voiu respunde alta data, că acum sum obositu.

Anecdote.

Unu tata avendu unu fetioru cu numele Nicolae, care sub neci o condițiune nu se află plecatu de a se casatorî, desî eră in vrest'a trecuta de a mai servî la militî'a permanenta, afandu-se cu certificatul de risaverse (vulgo: Ersatz-Reserve) lu-provocă d'in nou, ca ori si cumu să se casatoreșca, că-ci astă flacau nu-lu mai pôte tienă. Deci i'a pusu unu terminu preclusivu de 3. dile de ganditul, spre a se dichiară neconditiunatu, că este aplecatu a pasî la sant'a taina a casatoriei. —

Esindu Nicolae mahnitu d'in casa afara in avlia, incepù unu cocosiu a cantă „Cucurigu!“ „Cucurigu!“ — Nicolae in gandurile scrioșe, că tatalu seu lu-silesce a se casatorî, esclamă: „*Hesî cocosiu!* cù sî pre tine te insorâ tat'a.“

Unu altu parinte d'in motive relevanti, că fetiorulu lui „Irimia“ ar potea face o partîa buna, fiindu-că se află mai multe fete bogate de maritatu, i-dise: Ausculta-me fiule Irimia. Tu esci acum'a ajunsn la vrest'a de a te insorâ, Te sfatuescu, că să nu mai intardiezi, ci să pasfesci sî tu in acestu stadiu a adeveratei fericiri pamentesci, că-ci numai pr'in acést'a institutiune divina pôte ajunge omulu sî la etern'a fericire. Io, vedi, inca am facutu astă, iubitulu meu fiu, sî éta că-su fericitu, sî cu voi. — „Ei bine, tata,“ dise fetiorulu, „tie ti-a fostu mai ușor, că tu ai luatu pre *mam'a*, dara io cautu să iau un'a *straina*.“ —

Ursici.

(*Unu testamentu curiosu sî cam unicu in feliul seu.*) Dilele trecute a incetatu d'in viétia, la Paris, marchis'a C. de R. care lasase unu testamentu misticu. Mostenitorii fura fôrte surprinsi candu aflara, la deschiderea lui, că unu legatu pré originalu, ce eră cuprinsu in elu, ii sili să cerce de a declară nulu acestu testamentu, sub cuventu, că facultat le mintale ale bogatei loru matusiile li pareau pucinu derangiate. Legatulu in cestiune, — caus'a acestei supozitioini amabile sî caritabile, — consistă într'o suma de 100.000. franci, cu care gratifică pre betranulu ei profesore de musica, sub condițiune: *de a se duce, in compania cu trei musicanti, la cimitirulu Père Lachaise, in diua fia-carei septemani*, candu marchis'a avea obiceiul să dee căte o serata musicale, sî de a esecută a-colo, pre momentulu ei, căte-va bucati, ce a avutu in grige de a le specifică. In numerulu acestor'a se află o uvertura compusa de testatrice, pre care din-s'a o cantă in fia-care anu, in di'a nascerei sele.

(§.) — Óre ce mai face „brav'a“ tenerime romana d'in Aradu?

— Inca totu musee prinde!

(*Omulu cu anima.*) Duoi domni treceau puntea preste gărila. Unulu arunca unu banu la unu cersitoriu.

— Ce te-ai apucat să faci? intréba companionulu seu.

— Dau de mila acestui nenorocitu.

— En vedi frate, este orbu? n'am bagat-o de séma, că-ci este singur'a infirmitate, care me imladia sî am totu-de-aun'a o bucata de cinci dieci bani disponibile pentru unu omu, care nu vede.

Sosescu la cel'a-l-altu capu alu puntii.

— Ei bine, dice celu d'antaiu d'intre ei, — éta unu altu orbu.

— Eu să-i dau ce-va acestui'a? . . .

— Pentru ce nu?

— *N'are anima* . . . : *elu face concurrentia celui'a-l-altu orbu!*

(§.) In contr'a colerei medicii prescriu nescari picuri, ca lécu infalibilu. Si socî'a apotecariului d'in Aletea a repausatu de colera lunga apotec'a plina cu de acele picaturi. — Cumu se pote, ca sciinti'a cea mai frumosă să fia atât de neperfecta? !

(*Incercare de gramaticu*) Stapanulu unei case de comereciu, incelatu de mai multi gramatici, s'a esperimentat si s'a incumintîtu mai multu decât unu sîrpe.

De una-di i se presenta unu amatoru de a ocupă functiunea de gramaticu:

— Seii să faci socotela acurată sî fore radietură? ilu intréba stapanulu.

— Da, domnule.

— Dar déca s'ar intemplă, să scrii unu cuventu in locu de altulu?

— Lu-asî rade.

— Scii inca să radi bine? Ia rade-mi cuventulu „detoriu“ depe acést'a pagina.

Aspirantulu apuca briceagulu, sî dupa căte-va secunde cuventulu disparuse ca pr'in minune, fore a lasă cea mai mica urma.

— Drace! esclama strapanulu casei imarmuritul, nu sum eu nebunu, să incredintesu interesele casei pre manele unui gramaticu, care rade astă de iute și astă de bine.

Toc'a Redactiunei sî a Administratiunei.

Dloii Simeonu Pușcăsui in Sedemeteru: D'in primulu triluniu ni detoresci cu cruceri 50. Sum'a acést'a o asceptămu.

Dlu I. O. ju Domaniu: DTa ni detoresci cu f. 1. din triluniul Ian. — Mart. 1873. Ilu ceremu.

Lui Novacu in Radn'a: Cererea ti-amă inplinitu-o. Promisulu concursu spiritalu va fi bine-venită, mai alesu candu acel'a se va margini in a adun'a povesci, fabule, ghicituri, anecdote si alte glume poporali. Abonamentul ti-ești espirat, poftim a-lu reînnoi!